



ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93

E-mail: inform@drsp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

РІШЕННЯ про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику) розглянула проект наказу Міністерства соціальної політики України «Про затвердження змін до деяких наказів Міністерства соціальної політики України» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, надіслані Міністерством соціальної політики України листом від 19.07.2019 № 13559/0/2-19/52.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону про регуляторну політику, та керуючись частиною четвертою статті 21 цього Закону, Державна регуляторна служба України

встановила:

проект наказу розроблено, як зазначено в аналізі регуляторного впливу, доданого до нього (далі – АРВ), з метою забезпечення безпеки праці керування вантажопідймальними кранами та машинами, що керуються з підлоги (з підвісного пульта чи по радіо), чи зі стаціонарного поста шляхом допуску до виконання цих робіт працівників, кваліфікаційними характеристиками професій яких передбачене уміння керувати вантажопідймальними кранами і машинами з підлоги (керувати підймально-транспортним устаткуванням з підлоги, виконувати переміщення вантажів кранами; виконувати роботи з вантажопідймальними механізмами, керованими з підлоги, тощо).

Однак, проект наказу не може бути погоджений з огляду на таке.

Наданий розробником АРВ до проекту наказу не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151), (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

визначити причини її виникнення;

РІШЕННЯ № 390 від 28.08.2019



30 021901708
01001

оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема *навести дані у цифровому чи кількісному вимірі*, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;

визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Разом з цим, у розділі І АРВ проблему визначено на досить формальному рівні та не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрутували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрутована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі ІІ «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов’язана з розв’язанням проблеми.

Натомість, у цьому розділі розробником зазначено, що проект наказу розроблено з метою забезпечення безпеки праці керування вантажопідймальними кранами та машинами, що керуються з підлоги (з підвісного пульта чи по радіо), чи зі стаціонарного поста шляхом допуску до виконання цих робіт працівників, кваліфікаційними характеристиками професій яких передбачене уміння керувати вантажопідймальними кранами і машинами з підлоги (керувати підіймально-транспортним устаткуванням з підлоги, виконувати переміщення вантажів кранами; виконувати роботи з вантажопідймальними механізмами, керованими з підлоги, тощо).

Задекларовані розробником цілі державного регулювання:

- не відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ,
- викладені не чітко і лаконічно та не є вимірюваними.

Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є цілі реально досяжними не вбачається можливим.

Таким чином, розробником порушено принцип адекватності, оскільки належним чином не обґрутовано наскільки обраний спосіб державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми та дозволить досягти поставлених цілей.

У розділі ІІІ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб’єктів господарювання від застосування кожної з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати держави, населення та суб’єктів господарювання від застосування кожного з них. Крім того, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб’єктів господарювання великого і середнього підприємництва окремо кількісно розробником не визначені витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до додатка 2 до Методики.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв’язання визначеній проблеми» розробником не описано механізму дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб’єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробником не враховано, що



механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту наказу та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта» залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником також не обраховані витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики.

Так, розробником не наведено додаткових показників, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта, та не наведено їх прогнозне значення. Зазначене є порушенням вимог Методики, яка передбачає, що слід визначити не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта та які підлягають контролю (відстеженню результативності).

Отже, проект наказу розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, а саме:

доцільноті - обґрунтування необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;

ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи викладене, керуючись статтею 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства соціальної політики України «Про затвердження змін до деяких наказів Міністерства соціальної політики України».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

